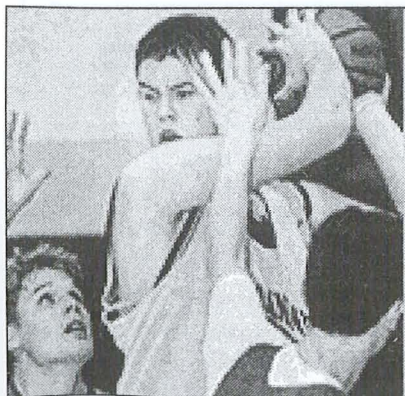

La Veu de Benicarló

Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 12 de juliol de 2002 • Núm. 342 • Any VIII • 0.75 Euros

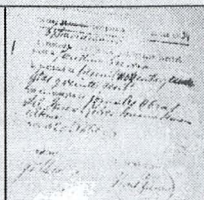

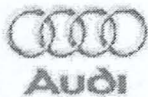
Marc Gasol, el germà de l'NBA Pau, jugarà a Benicarló

El Bloc critica el patètic estat del Barranquet

Curiós reportatge sobre 'Els malaguenyos'

ESTELLER IMPORT

Entrada taller: Pg. Febrer Soriano

Exposició: Avda. Magallanes, 1

Tel: 964 47 17 08 - Benicarló

AUTO ESTELLER

Ctra. N 340, km 142

Tel: 964 40 07 68 - Vinaròs

SEAT

La Veu de Benicarló

un regal per a tot l'any

subscriu-te !!

<http://www.taronjadigital.com>

notícies

humor - Juegos

actualidad - chat

informàtica - foro

guia comercial - etc...

TaronjaDigital.com

Revista digital independent de La Plana al Montsià

**CÒPIES DIGITALS DE FORMAT MENUT I DE PLÀNOLS
AMPLIACIONS I REDUCCIONS DE L'1% AL 400%
DIGITALITZACIÓ D'IMATGES**

COPISTERIA

LLIBRERIA

PAPERERIA

CÒPIES COLOR

Llibres de Text

GRÈVOL

Ja se poden encomanar!!

Sant Blai, 2 - 12580 BENICARLÓ Tel.: 964 475698

Mes cotxes

342

DES DEL 18 D'AGOST DE 1995

Cotxes, multes i descontrol

Dedicar una editorial a la situació del trànsit a Benicarló és quasi un tòpic, fer-ho amb les xifres que aporta esta setmana la Veu de Benicarló posa el crit a un cel cada vegada més ple de fums. No de bades el nombre de vehicles de la nostra població ha augmentat un 70% en tan sols quinze anys. Aquest fet i les nul·les polítiques existents fins ara en matèria viària i reordenament del trànsit ens han conduït a una situació que complica fins a límits insospitats la circulació i el fet de trobar aparcament. Si a aquesta circumstància li afegim

l'imparable ascens del nombre de multes de circulació i la paral·lela prescripció en el seu cobrament i en la d'impostos de circulació, ens trobem amb un desànim dels agents de la policia local, que veuen com es fa la vista grossa des d'altres nivells. Davant estes xifres, gens irrisòries com podran llegir a la plana següent, molts ciutadans ens sentim irritats, enganyats i amb cara d'imbècils quan veiem el descontrol en l'hisenda municipal, el meninfotisme i la permissivitat amb situacions generalitzades clarament il·legals.

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló Tel. 667.62.25.86
FAX: 964.47.56.98
laveudebenicarlo@eresMas.com

Directora/ CRISTINA GARCIA

Cap de Redacció/ JORDI MAURA

Consell de Redacció/

XIMO BUENO
FRANCESC DEL CASTILLO
TONYO FIBLA
JOAN GREGORI
JOSEP M. SAN ABDON
RODOLFO SERRANO

Col·laboradors/

SUSANNA ANGLÉS
PERE BAUSÀ
XAVIER BURRIEL
VICENT FERRER
RAMON PARÍS
GREGORIO SEGARRA

Fotografies/

JORDI MAURA
JOAN CARLES ADELL

**Administració, subscripcions
i publicitat/** 964.82.84.68

Disseny/
© COPISTERIA GRÈVOL

Dipòsit legal/
CS- 242-95

Imprimeix/
GRÈVOL.
PASSATGE SANT BLAI N. 2

Cotxes, cotxes

Analitzem el parc automobilístic local i algunes importants consideracions. La nostra població tenia l'any 2000 segons dades de la Direcció General de Trànsit, sumava un parc total de 596 vehicles cada mil habitants, això és: més de 13.000 a tot el terme. El parc supera els de Vinaròs o Peníscola.

TEXT: redacció

FOTOS: joancarlesadell

La nostra població tenia l'any 2000 segons dades de la Direcció General de Trànsit, 8592 turismes, 870 motos, 2451 furgonetes i camions, 3 autobusos, 105 tractors i altres, sumant un parc total de 596 vehicles cada mil habitants, això és: més de 13.000 a tot el terme. El parc supera els 582 vehicles de Vinaròs o els 569 de Peníscola per cada mil habitants. La ciutat de Benicarló continua en un imparable ascens en el nombre de vehicles i motos, que s'ha incrementat en quasi un 70% i un 95'1% respectivament des de 1986. D'estos vehicles que circulen, aproximadament un 1% està donat de baixa a través de plans Prever i continuen circulant; un 8% del total ho fan sense l'assegurança obligatòria.

A l'augment en el nombre de cotxes i la manca d'aparcaments, el govern municipal únicament ha establert fins ara mesures d'aparcament per temps limitat, o el que és el mateix: ha deixat en mans d'una empresa privada els beneficis pel control de la necessària rotació dels vehicles. El colapso circu-

Cotxes i més cotxes omplen els nostres carrers

latori s'ha vist agreujat amb la peatonalització del centre comercial i la remodelació de la Plaça Constitució.

Els problemes circulatòris i la manca d'aparcament han dut a actituds incíviques i clarament sancionables segons el Reglament General de la Circulació, com circular per zona peatonal, estacionament en llocs prohibits o en doble fila, etc.

El consistori, però no ha estat diligent amb el cobrament d'aquestes sancions interposades i la

nostra hisenda municipal s'ha convertit en una caixa sense fons on anualment prescriuen crèdits degut a

una mala gestió administrativa i a una mala col·laboració entre administracions.

PRESCRIPCIÓ MULTES CIRCULACIÓ

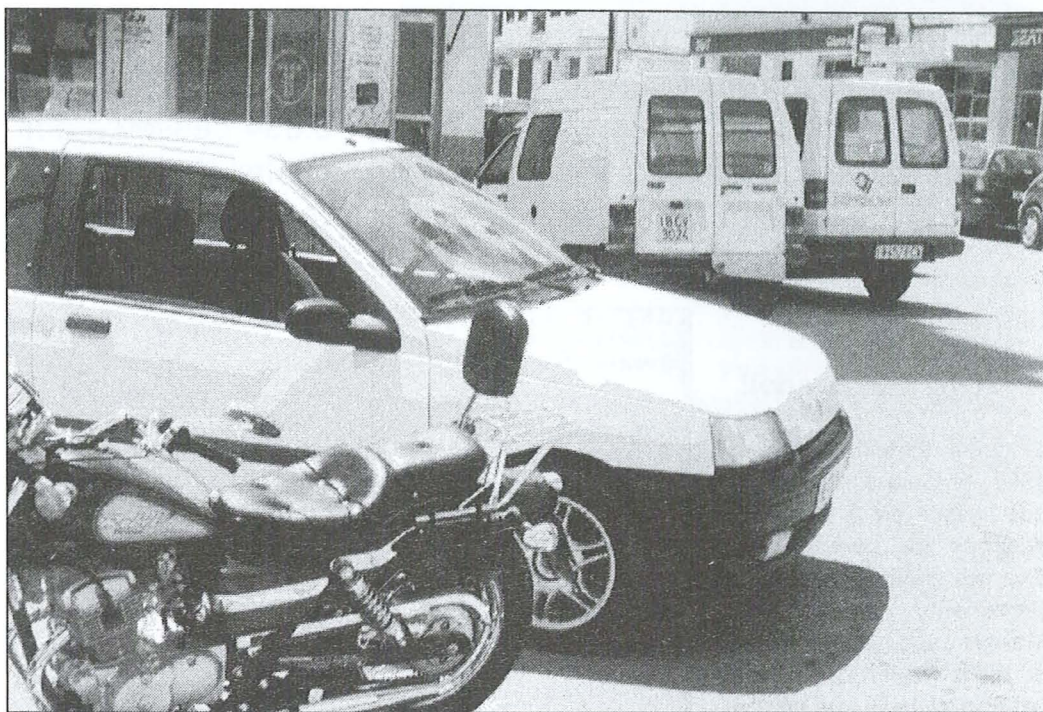
1996	739
1997	5.691
1998	11.410
1999	9.477

TOTAL

27.317

i morosos

Aquestos resultats que mostren les xifres només s'entenen des de dos postures: l'apatia o nul·la voluntat en fer pagar al infractor i una mala coordinació administrativa que perjudica la nostra hisenda, credibilitat i a la resta de conductors que compleixen les seues obligacions amb la llei, pel greuge comparatiu que suposa. El responsable municipal d'estes àrees, tant Governació com Hisenda haurien d'estudiar-se les xifres que aquesta setmana publica LA VEU de Benicarló i reflexionar sobre aquest assumpte que afecta la circulació i seguretat de tots els benicarlondos.

Trobar aparcament, cada vegada més difícil

Avui entra en funcionament l'autobús nocturn

L'Ajuntament de Benicarló, junt a l'empresa Marina Benicarló posaran avui en marxa l'autobus nocturn Vinaròs-Benicarló-Peníscola, una reivindicada petició que exigia la continuïtat en el servei d'autobus per la nit. La mesura beneficiarà els treballadors d'estes localitats que han de desplaçar-se a diari que podran gaudir fins el dia 15 de setembre del servei. La freqüència es repetirà cada dues hores i segons l'ajuntament la mesura s'adopta perquè "els ciutadans ens ho venen reclamant des de fa anys".

Precisament la passada

setmana una petició similar va ser formulada pel Bloc Jove del Maestrat donades les necessitats de mobilitat d'este col·lectiu per la nit en estes poblacions costaneres.

A Benicarló les parades estaran situades a la Plaça Mare Molas i al Port Esportiu. Els horaris són:

Vin - Bló - Pen
24:00 24:15 01:00
02:00 02:15 03:00
04:00 04:15 05:00

Vin - Bló - Pen
01:00 01:30 02:00
03:00 03:30 04:00
05:00 05:30 06:00

INCOBRABLES IMPOST VEHICLES

1989	22
1990	378
1991	524
1992	524
1993	1.132
1994	6.589
1995	9.373
1996	10.221
1997	11.047
1998	11.404
1999	11.669
2000	10.915
2001	12.098

TOTAL

85.089

**Unes
dades
per a
estudiar**

Els malaguenyos

Fugien del complicat episodi bèlic que va dividir en una cruel contenda l'Espanya republicana després del colp d'estat militar de Franco. El Consell Municipal de la ciutat, el 20 de novembre de 1937 va fer una

modificació pressupostària extraordinària per tal de fer efectiva una quantitat de 3.094 pessetes amb vint cèntims pel concepte "*de Obras del Paseo Febrer Soriano*".

TEXT: redacció

FOTO: joancarlesadell

El tercer trimestre de l'any 1937, la Guerra Civil va fer que vingueren a Benicarló desenes de persones de diverses ciutats espanyoles. Procedents de Madrid, Malaga i sud de la península, molts fugiren del complicat episodi bèlic que va dividir en una cruel contenda l'Espanya republicana després del colp d'estat militar de Franco. Per tal de fer la vida d'estos refugiats més agradable i humana, el Consell Municipal de la ciutat el 20 de novembre del mateix any va fer una modificació pressupostària extraordinària per tal de fer efectiva una quantitat de 3.094 pessetes amb vint cèntims pel concepte "*de Obras del Paseo Febrer Soriano*".

Les obres, que les executava el Consell Municipal consistiren en urbanitzar el tram de l'actual Passeig d'en Febrer Soriano, col·locant lloses, fent les voreres i adecentant aquest important carrer de la població que conduïa a l'estratègica estació de ferrocarrils. Amb estos refugiats foranis treballaven també benicarlandos als que els feia falta un treball. De la solidaritat obrera existent en el període repu-

CONSEJO MUNICIPAL BENICARLO
CONSEJERIA DE OBRAS PUBLICAS

Lista de los obreros empleados en los trabajos de "Consejo Municipal"

Nombre	Luces	Mantas	Mezclas	Borras	Viveros	Sabado	TOTAL Días	PRECIO	PESSETAS	Cts
Abayo Placer Soriano							5	10,40	52,00	
Jose Sillero Palla							5	10,40	52,00	
Antonio Siles Orsino							5	10,40	52,00	
Antonio Sillero Forés							5	10,40	52,00	
Francisco Aguiló Cortá							2	10,40	31,20	
Josep Ferrnandez Garcia							5	10,40	52,00	
Salvador Martínez Puente							3	10,40	31,20	
Vicente Zaragoza Musto							5	10,40	52,00	
Josep Forés Ayo							5	10,40	52,00	
Miguel Días Blanco							5	10,40	52,00	
Manuel Vicent Borrás							4,8	10,40	46,60	
Antonio Esboja Garcia							4,8	10,40	46,60	
Antonio Esboja Garcia (Pisero)							4,8	10,40	46,60	
Josep Ferrnandez Garcia							4,8	10,40	46,60	

Document de 'Els malaguenyos'

blicà naixien iniciatives com la de buscar treball per a una enorme quantitat de gent que travessava un mal moment degut a les seues idees. Els més majors expliquen dels malaguenyos que van ser els que van dur a Benicarló estris com la fona i habilitats laborals que van enriquir d'alguna manera la societat que els acollia.

Fa pocs anys va aparèixer enmig d'una pila de papers que anava a ser destruïda una carpeta amb documentació administrativa de l'època. Entre estos papers hi figurava el llistat dels obrers municipals. No tots eren malaguenyos,

entre estos hi havia madrilenys i cognoms molt coneguts, com els Calvet, Forés, Borràs, Redorat, Escura, Arnau, Cornelles, Brusca, Bonet, Lluch, Fresquet o Pruñonosa i d'altres evidentment nousvinguts com els Espejo, Petit, Lima, Partida, Pastor, Trujillo, Tobías, Palatchí o Julve.

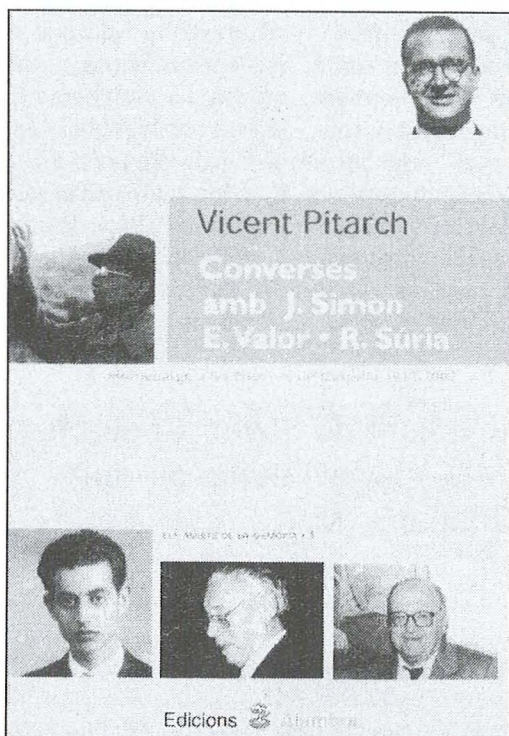
Els benicarlandos devem d'alguna manera a aquesta gent -que sumava quasi un centenar- el seu esforç i ells a la societat que els va donar faena en uns moments tant difícils. Per cert, un d'ells recordava que moltes de les rajoles que es van dur a la ciutat per ser utilitzades al Passeig es troben actualment soterrades a un altre passeig, el d'En Ferreres Bretó.

Resum del tems al juny

Temperatura màxima	30,7°
Temperatura mitjana	21,970°
Temperatura mínima	13,8°
Precipitació màx en 1día	17 l/m2
Precipitació del mes	25,7 l/m2
Velocidad màxima viento	65,16 Km/h
Velocidad mitjana viento	8,336 Km/h
Total horas de sol	319,84
%horas de sol	73,173%

Presentació d'Alambor

Us informem que l'Associació Cultural Alambor presenta aquest dissabte 13 el llibre 'Converses amb Joan Simon, Enric Valor i Rafael Súrria' de Vicent Pitarch.

Alambor

TEXT: ramonparís

FOTO: alambor

Us informem que l'Associació Cultural Alambor presenta el llibre 'Converses amb Joan Simon, Enric Valor i Rafael Súrria' de Vicent Pitarch. Aquesta obra, en format d'entrevista, amb un sòlid estudi introductor del professor Pitarch i profusament il·lustrada, és un testimoni valuós de tres personatges que van contribuir de

manera diversa a la consolidació de la normativa ortogràfica al País Valencià. El volum és, també, un homenatge a les Normes de Castelló, queenguany celebra el seu 70è Aniversari (1932-2002). La publicació, d'altra banda, inicia una nova col·lecció d'Edicions Alambor: 'Els Àmbits de la Memòria'. L'acte tindrà lloc a la Sala de Conferències de la Caixa Rural de Benicarló aquest dissabte, 13 de juny de 2002, a les 20 h.

BREUS

FESTES D'ENGUANY

Raquel Rico es va convertir el passat dissabte en la nova reina de les Festes Majors de Benicarló al llarg de l'acte celebrat a l'Auditori municipal. L'acte va servir de relleu per a les dames de l'any passat en substitució de les del 2002 que també van ser presentades. L'acte va ser conduït per Laura Piñana, que va exercir de presentadora i va ser clos per l'alcalde de la població, Jaime Mundo. El regidor de Festes, José Joaquín Bautista en un desenfadat parlament va animar a la gent "que es bolque en les festes un any més", a l'hora que va recordar les persones que han abandonat la Comissió de Festes. Bautista va dir que el programa confeccionat és molt bo i treballat. Pel seu interès reproduïm els actes més multitudinaris: **17** Certàmen. Orquestra Britània, **18** Jordi LP, **19** La Caja de Pandora, **20** Nuria Fergó, **20 i 21** Mercat Medieval, **22** Els Platters, **23** Los Mojinos Escocíos i **24** Café Quijano

EL BNG ENS FELICITA

Segons s'informa a la web del Bloque Nacionalista Gallego (BNG), la secció de la població d'A Estrada ha enviat un comunicat oficial al consistori de Benicarló per felicitar-lo per la versió en gallec de la guia de promoció turística que es pot consultar a www.ajuntamentdebenicarlo.org. Una de les regidores de la població per este partit agraeix la deferència i la sensibilitat per aquesta llengua. Els serveis informàtics de l'ajuntament han fet servir els departaments de normalització de les universitats i institucions, tant basques, com gallegues per tal d'oferir una versió en estes llengües d'aquest apartat de la web, que va rebre fa pocs mesos el premi Tabarca a la millor web institucional que lliura la Universitat d'Alacant.

CAMPAMENT

A Benicarló s'està celebrant un campament infantil on participen 25 xiquets de tot el País Valencià vinculats amb les Societats de Colombicultura. A més de les pràctiques d'aprenentatge i entrenament de coloms de competició també realitzen un curs de vela. Les dues activitats centrals s'alternen amb visites als diferents punts de la ciutat de Benicarló, descobrint així la història i els llocs més pintorescos de la nostra ciutat.

La realitat de

Durant les darreres quatre setmanes, el Moviment de Joves Cristians i el Moviment d'Adults Cristians hem estat publicant entrevistes amb persones i organismes relacionats amb la problemàtica de la drogoaddicció a la nostra comarca. Per acabar aquesta sèrie d'articles, volem fer-ne un balanç i compartir la nostra reflexió.

Ens hem adonat que la pobresa, en l'actualitat, adquireix noves formes, i una d'elles és la toxicomania, com ha posat de relleu la campanya de sensibilització sobre el tema que aquest curs ha llançat Càritas Diocesana. En la línia d'aquesta campanya, ens hem posat en contacte amb entitats que actuen en l'àmbit de la drogoaddicció -Serveis Socials Municipals, Unitat de Conductes Addictives (U.C.A.), Alcohòlics Anònims, Projecte Amigó-, i hem constatat això:

- No existeix consciència de la gravetat del problema, i no se li dóna importància pel fet que es tracta de **"consum de cap de setmana"**. El consum de drogues com alcohol, pastilles o coca s'associa al temps d'oci (Serveis Socials).

- L'abús d'alcohol s'associa al d'altres drogues, per poder consumir més. Hi ha persones amb diferents tipus d'addiccions (Alcohòlics Anònims): aquest policonsum està associat a una determinada cultura de l'oci (UCA).

- Moltes vegades les famílies no s'ho esperen i els costa reconèixer un problema de droga, a causa de la mala imatge social que produeix tenir un drogoaddicte a casa (Serveis Socials/UCA).

- El consum de drogues està augmentant en el nostre entorn i el consum comença cada cop a edats més joves -12 o 14 anys- (Rafael Mingo, professor d'institut).

- Cal que les famílies afronten un canvi en la manera de veure i afrontar el problema (Projecte Amigó).

Davant d'aquestes realitats, pensem que és necessari:

- Redescobrir i fer redescobrir la dignitat de la persona humana. El drogoaddicte és, per damunt de tot, una persona amb un problema més. El negoci de la droga atempta contra la vida i els drets humans, i per això ha de ser denunciat i perseguit.

- Revaloritzar la institució familiar. La família és l'àmbit primordial per a la prevenció de la droga. Les altres institucions - escola, política social municipal, Càritas, etc. - poden ajudar-la, però no substituir-la. Per tant, les polítiques familiars han de millorar i ser promogudes.

- Desemmascarar la publicitat clandestina de la droga. El mercat clandestí de la droga la presenta com inofensiva. No hi ha cap droga inofensiva. Totes tenen la poten-

cialitat d'enganxar. Aquest és l'objectiu per assegurar el negoci, encara que mate. No podem romandre indiferents davant d'una actitud criminal.

- Hem de revaloritzar i potenciar les alternatives d'oci juvenil. S'està difonent una anomenada **"cultura del cap de setmana"** que identifica diversió i consum de drogues. És evident que els joves necessiten diversió, però cal conscienciar-nos que hi ha moltes altres

ofertes alternatives: això és fer prevenció. Per a això s'ha d'implicar a tots els àmbits socials: famílies, associacions, centres educatius, comunitats cristianes.

- Hem de difondre una cultura de la vida que ens ajude a ser feliços, a resoldre bé els problemes que la vida ens planteja. Al cap i a la fi, la droga no és més que una mala solució a un problema existencial. Com a societat intel·ligent hem de buscar solidàriament solucions als problemes

comuns.

El Moviment de Joves Cristians i el Moviment d'Adults Cristians hem estat publicant entrevistes amb persones i organismes relacionats amb la problemàtica de la drogoaddicció a la nostra comarca. Per acabar aquesta sèrie d'articles, volem fer-ne un balanç i compartir la nostra reflexió.

Moviment de Joves Cristians (MJC) i Moviments d'Adults Cristians (MAC) / Benicarló

AIXÒ és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 341.

L'aparició d'aquest número de LA VEU ha coincidit amb un canvi a la maquetació de la revista. Em sembla un número magnífic per al canvi d'imatge interior i nova distribució de les diferents seccions que componen la seua publicació. Ja està bé de fer els canvis coincidint amb números rodons o aniversaris. Les innovacions sempre són bones, sobretot si vénen acompanyats amb la desaparició de col·laboradors com els del futbol que, setmana rere setmana castiguen la sensibilitat dels lectors amb distorsionades visions de la seua realitat. Però no tot ha de ser bo. Per exemple, una altra setmana ens hem quedat sense l'agudíssim comentari de Tolito i amb una sensible retallada de l'article de Pere Bausà, incomplet de totes totes. Només cal llegir-lo per a adonar-se'n que era més llarg i que una de dos, o l'autor ha portat tot el que havia fet perquè no va tenir temps d'acabar-lo i continuarà en darreres entregues, o a algú no li ha interessat prou el tema i ha decidit retallar-lo. Jo em voldria creure la primera versió del fet, però mai no se sap. Espero que recupere el seu espai la propera set-

mana.

L'editorial és línia. Ara facètica. Jo ser molt valeri que es anar pel mòtic. Ara, que pintes per a Només cal p

Ja tenim is acte il·lustrat cinc venera sant, xuclant Potser el bl gamma de r nia. Però jo culminant de pujava i puja l'Exposició R deliri de les tés no diuen tat ha d'esta són, no com

e les drogues

nt de Joves
el Moviment
stians tene-
e l'Església i
enen l'obliga-
ir els més
i entre
persones que
ogoadicció,
treballar per-
ie s'oriente
lemàtica dels
droga. Però
è que el pro-
a tota la
aquest sentit
ent adminis-

tracions, començant per les locals, les que han de dedicar més mitjans a afrontar el problema i a

seua prevenció, deixant de banda determinades campanyes puntuals que semblen fetes de cara a

galeria i que no toquen el problema de fons. Cal un compromís decidit de la societat civil per plantar

cara al problema, real i greu, de la droga, a tots els nivells: des de l'individual fins a l'institucional.

VE DE LA PÀGINA 14

3- Al nostre grup se li informa d'aquesta proposta, i diem informa, dins el 5é punt de l'ordre del dia de la Comissió de Contractació Administrativa del dia 8 de juliol de 2002, "Dar cuenta contratos menores". La proposta en qüestió no va vindre per a la seua aprovació, sino que ja havia estat aprovada i adjudicada directament mitjançant decret d'alcaldia. Exclusivament per part del

grup popular. A l'oposició ni tan sols se li ha consultat. Totes les dades abans esmentades les tenim a disposició de qui les sol·licite i es poden comprovar, punt per punt, en la secretaria de la Comissió Informativa de Contractació Administrativa. La senyora regidora el que ha de fer primer és resoldre els problemes de la ciutadania, en aquest cas la neteja del Barranquet. I si és l'empresa FCC a qui li ho han adjudicat,

que els indique que comencen, que des del 28 del mes passat ja haurien d'haver començat a netejar. I segon, assegurar-se, primer, de la veritat d'allò que escriu, i no voler enganyar l'opinió publica amb mentides, que l'únic que fan són demostrar la seua incompetència al capdavant d'aquestes regidories. De tota manera hores d'ara, el Barranquet segueix igual que el primer dia, fet un femer.

enyora Garcia

Música

, com sempre, en la seua línia que no a toca posar a caldo la regidora polivull defensar la seua gestió, perquè cal ent per a prendre decisions sobre matèdesconeixen, i perquè té molt de mèrit n a vendre Benicarló com a destí turístben pensat, també hi havia qui venia calbs o raspalls de dents per a mellats. roposar-s'ho.

ssada la bandera blava, importantíssim t amb una fotografia a la qual es veuen bles dones d'una edat força interes- t amb sengles palletes de sengles gots. au de la bandera es confon amb la negres i grisos del fons de la instantà- me n'he assabentat que, en el moment el clímax issador, quan el drap blau va, van sonar les notes de l'himne de Regional Valenciana de 1909 davant el masses congregades per a tal fi. I vos- res al respecte. El respecte a la veri- r per damunt de tot, i els fets són com vostés volen que siguin.

Tres quarts de plana per a la xiulada als regidors del PP pel camp de golf. Ací hi ha una cosa molt graciosa. El peu de foto (ja era hora) diu: **"Eixida plena de color verd d'un ple"**. Qui veu el color verd? Afortunadament la imaginació dels seus lectors supera totes les mancances del setmanari.

La secció jove del grup polític que té nom d'article que es ven a les papereries demana transport de bades per a anar-se'n de marxa. Qualsevol dia demanaran que els subvencionen els cubates.

Trobo a faltar una foto de l'Epifanio López.

Torna l'espòradic Sanabdón. Ja no el tornarem a llegir fins d'ací un parell de mesos, així que a gaudir del seu espai de llibres.

Insuperable Xavier Burriel.

L'ESPIFIADA

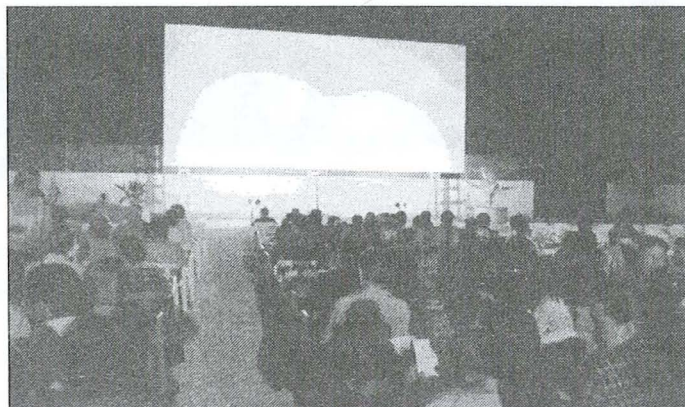
A la portada es pot llegir **"Orxata i fartons denuncien l'estat del Barranquet"**. He buscat i rebuscat i no he aclarit res. No hi ha cap notícia al respecte. No he pogut esbrinar si **"orxata i fartons"** són un nou grup d'opinió, un duo musical concienciat o uns pallassos ecologistes.

XIII FESTIVAL DE BANDES DE MÚSICA

Este cap de setmana se celebra a Benicarló el XIII Festival de Bandes de Musica, on s'aplegaran les entitats de Càlig, Vinaròs i Benicarló. La Vila de Càlig, la Societat de Benicarló i la Ciutat de Benicarló desfilaran pels carrers a partir de les 19.30 h, interpretant un concert diumenge a les 20 h a la Plaça de l'Ajuntament. Peces com La Giralda, Al Andalus, Alvamar Overture, la Torre del oro, Fadrell II, Overture to a new age, Xubuch, Simfonia nº2 o My fair lady seran interpretades en un refrescant i musical acte.

Cinema d'estiu

El cinema d'estiu de Benicarló projectarà 'L'Illa de l'Holandès' i durà a Benicarló l'escriptor Ferran Torrent, autor de la novel·la homònima.

TEXT: redacció

FOTOS: joancarles adell

El Cinema d'Estiu de Benicarló, idea de Cines Babel i Albatros, de València, duran a la seua sala a l'aire lliure la pel·lícula "l'Illa de l'holandès", escrita pel valencià Ferran Torrent, qui també participarà en el col·loqui posterior. L'empresa, de la que és responsable Ricardo Mascarell, ha programat un seguit de bones propostes per als cinèfils de la comarca, conscient que arribat l'estiu

i el calor, la gent prefereix estar-se poc a casa i més a la fresca. El punt fort d'estos cinemes és la bona qualitat de so i imatge i -sobretot- la fresqueta que córre per les nits.

Una sessió plena de públic

Basseta del Bobalà

La foto denúncia de la setmana

josep sanabdon

Els dies gloriosos

Escriure i pensar

1- VII - 2002

Què fa que una novel·la siga considerada una gran o una bona novel·la? Després de fer una llicenciatura i de llegir-ne moltes no ho sabria dir, però sí que sóc de seguida conscient de quan estic llegint una gran novel·la. La reflexió ve a compte després d'haver llegit La guerra de quatre de Víctor G. Labrado, el llibre tracta de recuperar una època, el temps de la postguerra a la comarca de La Ribera Baixa a través de la reconstrucció de l'assassinat de l'alcalde Llaurí. El llibre no és dolent, ni tampoc podríem qualificar-lo de mediocre, ni tant sols d'avorrit, tanmateix tenim la sensació que de no

haver-lo llegit tampoc hauríem per dut res.

I una altra qüestió, és ben curiós que ara es llancen a escriure novel·les sobre la Guerra Civil, els néts d'aquells que la van viure, es tracta de recuperar la memòria d'aquells que ja quasi l'han perduda, de trencar el silenci d'uns fets ben poc agradosos per a aquells que els van viure, en el llibre de Víctor G. Labrado es fa referència al silenci que durant anys van guardar les persones que tenen entre setanta i vuitanta anys, els supervivents als fet que s'hi contenen.

Entre els llibres d'aquesta temàtica que he llegit voldria destacar La cara

oculta de la lluna de l'almassorí Pascual Mas, un llibre que era tingut de tindre més ressò del que ha tingut, la seva qualitat és indiscutible. Són les conseqüències de ser perifèric de la perifèria.

2-VII - 2002

Júlia Otero entrevista Josep Mª Espinàs a La Columna, escoltar una conversa entre persones intel·ligents es sempre un plaer, sobretot ara que la intel·ligència ha estat foragitada de la majoria dels programes de televisió. De tot el que s'hi diu em quedo amb aquesta frase de l'Espinàs: "Escriure ajuda a pensar". Doncs, en això estem.

Camí de Sant Jaume

19-08 DISSABTE

Arzuà - Fondevola - Cortobe -
Tabernavella - Calzada - Calle -
Boavista - Salceda - Xen Brea -
Empalme - A Rua - Arca (O Pino) -
Cimavevilla - A Lavacolla - San
Marcos - Monte do Gozo

ESTÀ tot cobert però no plou, de moment, i hi ha molta gent caminant. Al cap d'una hora de marxa comença a ploure i els pelegrins desapareixen com per encant. Maresa i jo comentem i no ens expliquem on s'ha amagat la gent. Ara caminem sols. No trobem a ningú. Para de ploure, torna a començar. En un primer moment anem caminant junts i parlant però quan la pluja comença a pegar fort i ja no podem comentar res perquè no ens podem sentir pel soroll del plàstic de l'impermeable amb l'impacte de la pluja. Ella va uns metres davant. Apleguem a l'Empalme xops. Parem i esperem a la gent per a esmorzar. Tarden. Demanem, i quan anem a començar a menjar, apleguen.

Només sortim del bar la tiren a cànters. Quina aigua! A Arca parem a l'alberg xopets. Uns van cap a la porta de l'alberg que està abarrotada i ningú et fa lloc per a que no et cues. Jo, vaig directament cap a les quadres on suposo hi haurà lloc per a posar-nos a cobert. Així és. Baix només hi ha dues persones. Mentre esperem que passe el xàfec, escorrem un poc els mitjons i la samarreta i després seguim cap al Monte do Gozo. Quedem en trobar-nos a

Lavacolla. La sort que tenim és que no fa fred.

Ha parat quasi completament de ploure però el dia continua amenaçador. A Lavacolla esperem els gallecs al bar mentre ens fem una cervesa i com sobre la barra hi ha dos plats de cacaus anem menjant. És hora de dinar i tenim fam. La xicoteta de l'establiment ens diu que si seguim la carretera aplegarem molt abans, tal i com està el dia paga la pena anar per carretera. Aquesta és estreta i té poc espai per caminar però en un punt estàs a les antenes de la televisió. Ixes directament a San Marcos. Pensem que serà millor seguir sense dinar i tornem a

emprendre el camí.

Com calia esperar al aplegar al Monte do Gozo, amb la boira, ni Santiago ni res. Des d'allí quasi bé no es veu res. Està tot cobert i boirós. Amen al refugi. Enorme! Ens envien a l'últim barracó. Torna a ploure. L'hospitaler, un xicot de l'Europa de l'Est ens atén molt bé. Ens dutxem i anem a menjar un bocata a la cafeteria. Són més de les quatre i mitja, no hem dinat -els quatre cacaus a Lavacolla- i estem morts de fam.

Ara farem un garrama: amen a baixar a Santiago però com si no ho fora. Agarrem l'autobús i baixem a Santiago tenint molt present que no podem passar per la catedral, ni veure-la. Anem a l'estació a mirar el bitllet per a Paco però troba res. A l'estació ens trobem a Jordi i Voro, els de Muro, van aplegar ahir. Parlem un moment, estan que no caben dins d'ells, i ens pregunten per Paco Madrid i Georgio. Els comentem que estan amb nosaltres a la Siutat de Vacances. Llavors escriuen una postal de comiat i ens la donen per a ells.

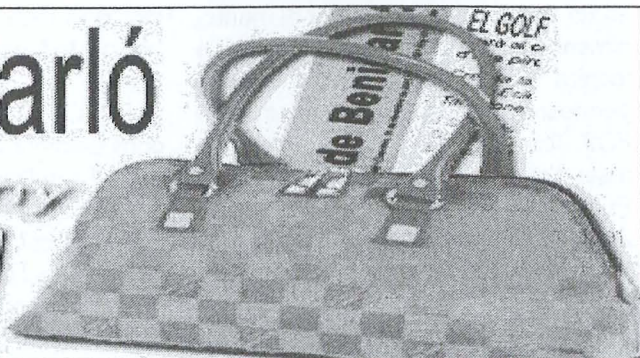
Preguntem per Casa Manolo i ens diuen on està, llavors Eva li pregunta al nostre informador: "**Pasamos por la catedral?**" Esclafim tots a riure. Ella està obsessionada en no passar per davant de la catedral.

Sopem a Casa Manolo, no hem hagut de fer massa cua, peguem un petit passeig a agafem dos taxis - 1.500 peles cadascun- i a dormir.

La Veu de Benicarló

un regal per a tot l'any

subscriu-te !!

Ecologia

La política pesquera comuna a debat (1)

EL comissari d'Agricultura i Pesca de la Unió Europea (UE) Franz Fischler - recordat pel conflicte de les ajudes a l'oliverar durant la dècada passada- ha encetat una nova polèmica amb la proposta de reforma de la Política Pesquera Comuna (PPC). En declaracions realitzades durant el mes de juny, polítics i pescadors valencians han assenyalat les greus repercussions sobre el sector que tindran aquestes mesures. El refús a aquesta reforma ha sigut unànime per part de tots els grups polítics i membres del sector pesquer. Intentarem explicar que és la PPC, com ha evolucionat i en què consisteix la reforma que es vol dur a terme.

Els tractats fundacionals de la Comunitat Europea ja fixaven la necessitat d'establir una política comuna de pesca. Els peixos són un recurs natural i mòbil propietat de tots i totes. La PPC és un conjunt de normes de gestió de la pesca europea en els seus aspectes biològics, econòmics i socials. La podem dividir en quatre àrees: la conservació dels recursos biològics, les estructures -vaixells i instal·lacions portuàries- la comercialització i les relacions pesqueres extracomunitàries. Com instruments de gestió tenim les Captures Totals Admissibles (TAC), la Normativa Tècnica, l'Instrument Financer d'Orientació de la Pesca (IFOP) i els Plans d'Orientació Plurianuals (POP). Els TACs són les quantitats màximes de captures fixades anualment que es poden fer d'una espècie i en un calador determinat per al manteniment de les poblacions. La Normativa tècnica estableix quins tipus d'arts són permesos, la mida de les xarxes... L'IFOP fixa les subvencions, primes i resta d'ajuts econòmics de la PPC. Els POP són planificacions per a diversos anys on es fixen els objectius i els instruments per adequar la capacitat de pesca de la flota amb els recursos

biològics. A l'any 1983 i com a conseqüència dels primers símptomes de crisi al sector pesquer, es presentà el primer pla d'orientació plurianual (POP I). Aquest pla anava des de 1983 fins a 1986 i pretenia modernitzar la flota però, mantenint la seva capacitat de pesca. Aquesta capacitat ve determinada pel tonatge o arqueig dels vaixells (TRB) i de la potència dels seus motors en quilovats (kw). La seva execució fou un fracàs perquè la flota augmentà la seva capacitat pesquera.

El POP II, de 1987 fins a 1991, pretenia una reducció modesta de la capacitat pesquera - 2% en la potència i un 3% en tonatge- però la por a l'ingrés en la UE d'Espanya i Portugal, va fer que molts governs no ho compliren. En 1992 es revisà els primers deu anys de PPC i se'n va constatar el fracàs per aturar l'ampliació de la flota. L'informe Gulland, estudi científic de les poblacions piscícoles dels mars comunitaris, va posar en evidència la sobreexplotació dels recursos marins, sobretot els peixos de fons de l'Atlàntic i del Mar del Nord.

El POP III, de 1992 a 1996, agafa com element a controlar l'esforç pesquer. El definim com la mortalitat de peixos causada per la pesca i es calcula multiplicant la capacitat -arqueig i potència- pel nombre de dies passats a la mar. Aquesta pla es fixà com objectiu

la reducció de l'esforç pesquer en un 20% per espècies demersals -peixos plans-, un 15 % d'espècies bentòniques -peixos plans i crustacis- i cap reducció per als pelàgics, com la sardina o seitó. Més de la meitat de la reducció de l'esforç s'havia de fer desballestant vaixelles i la resta, amb vedes. Els objectius es van assolir de forma desigual en els diferents països. En conjunt hi hagué una reducció de la flota del 10%. Hi havia ajudes per a la modernització de la flota sempre que aquesta no augmentara.

El POP IV va venir precedit per un nou estudi científic independent, l'informe Lassen, que va confirmar la majoria d'espècies comercials estaven en perill d'extinció o en una clara sobreexplotació. El POP IV, per al període 1997-2001, tingué com objectiu la reducció de l'esforç pesquer en un 30% per a les poblacions en perill d'extinció i un 20% per les sobreexplotades amb una reducció de capacitat pesquera de la flota d'un 5%.

Hi havia preocupació per l'efecte dels avenços tecnològics pesquers perquè podien compensar la disminució de capacitat pesquera i així anul·lar la reducció efectiva de l'esforç pesquer. La revisió intermèdia del POP IV feta en 1999, indica que fins ara el programa ha afectat escassament l'excés de capacitat pesquera de la flota quantificat en un 40%.

La Comissió Europea ha reconegut el fracàs de la política seguida fins ara i que calen nous plantejaments més restrictius si no volem destruir de forma definitiva tots els recursos marins.

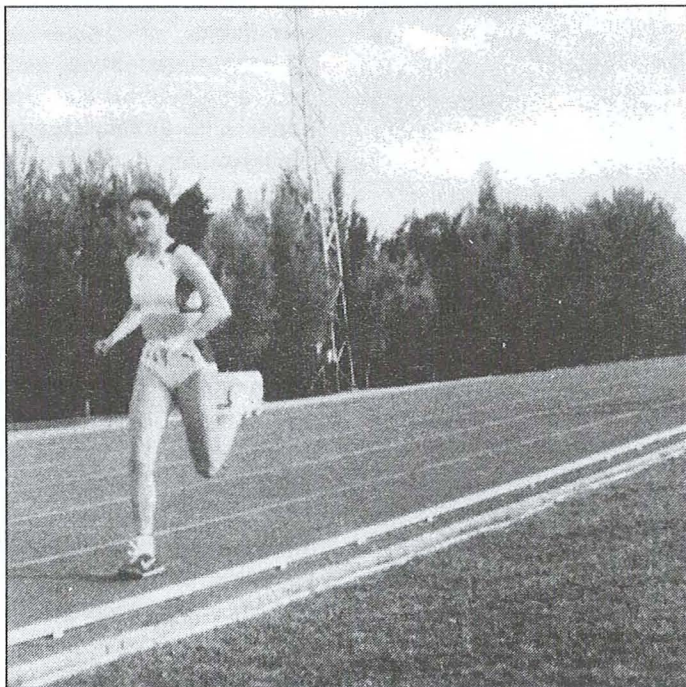
NOTA

La setmana passada, per un problema informàtic, no vam poder publicar sencer l'article del nostre col·laborador Pere Bausà.

Laura Esbrí i Guillermo Palau

Els atletes del C. A. Carns Ros, Laura Esbrí i Guillermo Palau van participar en el Campionat d'Espanya Juvenil de Pista Aire Lliure celebrat en Miranda d'Ebre.

C. A. Carns Ros

TEXT: camnsros

FOTO: camnsros

Els atletes del C. A. Carns Ros, Laura Esbrí i Guillermo Palau van participar en el Campionat d'Espanya Juvenil de Pista Aire Lliure celebrat en Miranda d'Ebre (Burgos). Laura va disputar l'exatlhón (100 mt, altura, pes, longitud, javelina i 600 mll) de les Proves Combinades on va aconseguir millorar la seua marca (3.277punts RC) superant-se també en l'especialitat de salt d'altura (1,45) i en la modalitat de 600 mll, guanyant esta últi-

ma prova amb un excel·lent registre (1'44"71) que li va valdre l'honorable 4rt lloc de la classificació en estos campionats. Per la seua banda, Guillermo va actuar en la carrera de 2000 m obstacles assolint la 6a posició amb un crono de 6'30".

Cal destacar també la participació en estos campionats de l'atleta de Benicarló, Bea Ferrando en salt d'altura (on va obtindre la 6ª posició) i 330 mt, i Daniel Anglés de Peníscola que es va proclamar campió en llançament de pes.

BREUS

FE D'ERRADES

La passada setmana publicàvem algunes de les activitats esportives del cap de setmana on destacàvem la participació de dos clubs locals, als que qualificàvem de gimnàsia. Tal i com ens han fet adonar-nos alguns lectors, el Club Madison ho és de rock acrobàtic. A banda és just ressaltar que l'altre club benicarló, el Mabel -que va celebrar el fi de curs el passat dimecres-, es trobava participant en eixos moments en el Campionat d'Espanya de Gimnàstica, aconseguint com sempre bones classificacions, en este cas el cinquè lloc dels 45 inscrits.

Marc Gasol a Benicarló

Marc Gasol, germà del jugador de l'NBA Pau, estarà al Torneig Nacional Junior 'Ciutat de Benicarló' amb el Barça. Té 17 anys i fa 2.10 d'alçada.

TEXT: cbbenicarló

FOTO: gigantesbasket

Marc Gasol: "Pau és una cosa i jo en sóc una altra.

Ell està fent una cosa molt bonica i per a mi és un exemple a seguir. És un orgull ser el seu germà. No em suposa cap pressió que em comparen amb ell. Que si sóc millor que ell quan tenia la meua edat? He sentit de tot. Tinc el meu propi estil de joc jugant a bàsquet" altra. Ell està fent una cosa molt bonica i per a mi és un exemple a seguir. És un orgull ser el seu germà. No em suposa cap pressió que em comparen amb ell. Que si sóc millor que ell quan tenia la meua edat? He sentit de tot. Tinc el meu propi estil de joc jugant a bàsquet".

Això rutlla

El que jo vaig fer divendres passat no acudint a la meua cita setmanal no va ser més que això, una *espantá*. Una *espantá* ridícula i menyspreable segons l'amo i que tindrà conseqüències de caire econòmic que notaré.

TEXT: rodolfoserrano

pacodelcastillo

Curro Romero, el Faraón de Camas, va salpebrar algunes de les seues, poques, vesprades de glòria torera amb estrepitoses eixides dels cossos taurins literalment acaçat per rotllos de paper higiènic de la marca El elefante i agredit per una infinitud de coixinets. Rafael de Paula, el gitano de Jerez de la Frontera, l'home de les veròniques amb els colzes enganxats als malucs, va ser acompanyat per la benemèrita en més d'una ocasió per negar-se a executar la sort suprema. Encara Rafael Gómez, 'El Gallo', l'inimitable Pasma de Triana, va fer famoses les seues fugides cap a la grada espaordit per haver vist el mateix dia de la corrida un soterrar o per haver-se creuat amb un gat negre. Fins i tot una figura contemporània com José Tomàs, de Galapagar, torero, de tendències suïcides i reviscolador de l'afició catalana, va muntar fa un parell d'anys un gloriós sidral a las Ventas en prendre la determinació de deixar sonar els tres avisos i ser arrestat, per ordre governativa, per dos membres del cos nacional de policia.

Són aquests alguns dels més coneguts exemples

d'allò que en l'argot taurí s'anomena *espantá* i, salvant totes les distàncies de l'univers, el que jo vaig fer divendres passat no acudint a la meua cita setmanal no va ser més que això, una *espantá*. Una *espantá* ridícula i menyspreable segons l'amo i que tindrà conseqüències de caire econòmic que notaré en el moment de rebre el conat de salari que m'arriba d'una manera irregular cada mes si fa no fa. Entre això i el 20-J hauré d'anar, com diria un clàssic, a menjar fenasos per les cunetes.

Demanades les disculpes de rigor, he de manifestar obertament que les informacions de què dispo del CD Benicarló no s'han incrementat des de la darrera vegada.

El vicepresident Marzal Caldés va concedir una vasta entrevista, dilatadíssima, a Josep Maria Forner, de Ràdio Ulldecona i veí de Benicarló. Com és d'esperar no vaig tenir ocasió d'escoltar tan magne document sonor, ja s'ho pot pensar, però he anat espigolant per ací i per allà sobre tot allò que es va dir.

De moment sembla clar que la més flamant incorporació serà la de Raúl Martínez, que la temporada passada va defensar amb desigual sort la samarreta del Vinaròs. Serà aquest, sens dubte, un magnífic reforç

per a la línia atacant benicarlanda, dubto molt que en tota la regional preferent hi haja un sol davanter amb les qualitats d'aquest veloç i hàbil extrem. És la tornada a casa del fill pròdig després d'haver vist que el món no és més gran que el nostre poble. Només un però, la temporada passada Raúl, potser en uns instants de debilitat i deixat dur per l'eufòria del moment, va fer unes declaracions televisives en què manifestava que l'afició vinarossenca era la millor; suposo que la distància espacial i temporal l'haurà fet reflexionar sobre tan escandalosa manifestació. De bon rotllo, però si no ho dic rebento.

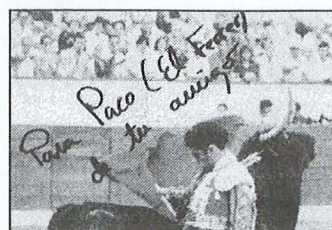
També es van desprendre de les paraules del directiu Llorenç que Joaqui seria el nou davanter centre de l'equip. És aquesta també una bona notícia, només caldrà esperar que el brau goleador pugui agafar la forma al més aviat possible i que no ens passe com l'anterior vegada que va estar al CDB que va començar a demostrar les seues magnífiques qualitats després d'un parell de mesos. Si López Heredia aconsegueix posar-lo bé, tindrem una de les davanteres més trencadores del campionat.

I no sé què més va dir, és més, no sé ni si li van preguntar la gran qüestió, si

tornaria al capdavant de l'equip de megafonia. Em penso que no.

Hom comenta que Guillem s'ha estimat més quedar-se a l'Alcalà, que Masip no ha signat perquè Alberto Ferrer se l'ha endut a La Sénia, que és possible que vinga algun reforç cedit pel Castelló (quins altres aquests), que el porter Iván ens continuarà tenint amb l'ai al cor i que, en definitiva que diria el mestre Palanques, això rutlla.

Una última cosa. La instantània que acompanya aquest escrit no tinc massa clar que pugui aprofitar per il·lustrar una pàgina de futbol. És més, estic segur que no. Però aquesta és l'única manera que tinc de protestar perquè cap dels reporters gràfics de LA VEU, ni Jordi Maura ni l'espectral Joan Carles Adell, han tingut el detall de passar-se algun diumenge pel Municipal de la Carxofa per tal de retratar alguna imatge d'algun partit. Tan malament ha anat la cosa que les úniques fotos que s'han vist alguna vegada corresponien a un San Pedro-Benicarló de fa Déu sap quan.

EL CÒMIC DE XAVIER BURRIEL/
Fum de falla

laveudebenicarlo@eresMas.com
E-MAIL DE CONTACTE